

Смѣдово дѣто съ врѣме е даскалувалъ, той се е училъ въ с. Рижъ.

2. Че въ с. Рижъ черкуванието е било свободно, и както прилича, че е имало сичкитѣ черковни потрѣби. които по него врѣме мжно можеха да се доставятъ, доказватъ черковнитѣ имъ книги, които слѣдъ четири моаребета, слѣдъ двѣ разорения на това село, сж биле запазени въ г. Шуменъ у нѣкого си Жечя попъ Жечовъ. Тѣзи книги сж старъ печатъ на синкава хартия, и отъ тѣхъ нѣкои печатани въ г. Москва въ год. отъ Р. Хр. 1582, 1590, 1564, 1589, една въ г. Лвовъ 1688, и една въ Киевъ год. 1818.

Отъ година на година селото се умножавало и умножавало, а заедно съ това трудолюбивия българинъ, както си е и днесъ, некоренилъ, растребилъ, растворилъ цѣли гористи мѣста и разоралъ, раскопалъ, посѣлъ сичкото това пространство, което днесъ държи на длъжъ четири часа отъ Рижъ до срѣдата на Байрямъ - Деренскій боазъ.

И днешница нания простъ българинъ си има единъ доста голѣмъ порокъ. Щомъ се позамогне и щомъ намѣри малко прѣдница — послободнява. Отъ слободнитѣ Рижени захванало да излизатъ и български разбойници. Това сж го подувшале турцитѣ и не можели да теглятъ тѣхнитѣ раи да се располагаатъ така слободно, но що да правятъ, като имъ е била дадена свободата съ фермана. Турчина почита и уважава тоя видъ царски документи, които иматъ царската тура,*) като берати, фермани и проч. и за това не смѣяли да нагазятъ това село, до дѣто тамъ

*) Гербъ — полумѣсецъ въ срѣдата съ звѣзда